

اشاره:

نشست فوق‌العاده کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران با هدف بحث و بررسی مسائل و مشکلات صنایع نساجی ناشی از آئین نامه اجرایی موضوع تبصره ۱ ماده ۱ و تبصره ۱ ماده ۲ قانون ساماندهی و نظارت بر تجارت مرزی (کولبری و ملوانی) و ایجاد اشتغال پایدار مرزنشینان در سالن اجتماعات طبقه ششم اتاق ایران با حضور تنی چند از تولیدکنندگان و نمایندگان تشکلهای صنایع نساجی و پوشاک کشور، مدیران و مسئولان مرتبط از قبیل گمرک، معاونت پیشگیری ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، سازمان توسعه تجارت، وزارت اطلاعات، صندوق عمومی وزارت صمت، وزارت کشور و ... برگزار شد.

تبصره ۱ ماده ۱: سقف تعداد کولبران مشمول قانون، بر اساس سقف واردات کالا در رویه کولبری (موضوع ماده ۲ این آیین نامه) و میزان سهمیه سالانه هر کولبر که توسط کارگروه اعلام می‌شود، تعیین خواهد شد.

تبصره ۱ ماده ۲: کارگروه می‌تواند در صورت اقتضا، صاحب کالا را علاوه بر اشخاص موضوع این ماده یا به عنوان تنها شخص مجاز جهت انجام تشریفات قانونی در رویه ملوانی و کولبری اعلام نماید. واحدهای تولیدی و صنفی مستقر در استانهای مشمول نیز می‌توانند بر اساس شرایطی که کارگروه تعیین می‌کند، نسبت به انجام تشریفات قانونی واردات کالا اقدام نمایند.

اشباع بازار از پارچه‌های وارداتی

گزارشی از برگزاری نشست فوق‌العاده کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

تهیه و تنظیم: مینا بیانی

قانونی واردات کالای ملوانی یا همان کالای ته لنجی را مشخص می‌کند.

در ماده ۶ این قانون که فهرستی از کالاهای مجاز برای واردات ته لنجی در سال ۱۴۰۴ ارائه شد، «واردات انواع پارچه» مشاهده می‌شود که این موضوع عکس‌العمل تولیدکنندگان، صنعتگران و تشکلهای صنایع نساجی را در بر داشت و چالش‌هایی را به وجود آورد به همین مناسبت جلسه‌ای توسط کمیسیون اتاق ایران با دعوت از نمایندگان تشکلهای نساجی و مسئولان ذی‌ربط

با هدف ساماندهی تجارت مرزی، ایجاد اشتغال پایدار برای مرزنشینان و مقابله با قاچاق کالا، دولت جمهوری اسلامی ایران و گمرک کشور، دستورالعملی جدید برای واردات کالا از طریق رویه ملوانی (ته‌لنجی) تصویب و اجرایی کرده‌اند. این دستورالعمل علاوه بر تعیین بنادر و کالاهای مجاز، چارچوب کاملی برای ثبت آماری، اظهار کالا، پرداخت حقوق گمرکی و نظارت را مشخص می‌سازد. این دستورالعمل که از ۲۳ بهمن ۱۴۰۳ لازم‌الاجراست، شرایط، بنادر، کالاها و فرآیندهای

می‌شد در حالی که به سهولت واردات پارچه (با تعرفه ۵ درصد) از طریق ته لنجی انجام می‌گیرد. وی اذعان داشت: با توجه به این موضوع که ارز پارچه در تالار دوم بوده، امسال ارز مبادله‌ای هم برایش وجود نداشته پس بر این باوریم که بخشی از آمار گمرک عیناً با هزینه ارزان‌تر و کمتری از طریق ته لنجی تأمین شده است.

بنابر اعلام مهندس امامی‌رئوف، رقابت تولیدکنندگان داخل با پارچه وارداتی از طریق ته لنجی بسیار دشوار است و با توجه به این که پارچه انتهای زنجیره نساجی (پس از تولید الیاف، ریسندگی بافندگی رنجرزی، چاپ و تکمیل قرار دارد)؛ اگر نتوان تدبیری برای رفع این معضل اندیشید کل زنجیره صنایع نساجی دچار مشکلات جدی خواهد شد.

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران گفت: با واردات ته لنجی مخالف نیستیم ولی باید محدودیت و چارچوب مشخصی برای این نوع واردات در نظر گرفت.

علیرضا نوری- عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران- در این نشست اظهار داشت: در حال حاضر واردات ته لنجی از ۲۸ بندر خشکی در ۵ استان مرزی و ۲۸ بندر دریایی در ۳ استان کشور امکان‌پذیر است اما در بحث ارزیابی و ارزش‌گذاری هیچ کنترلی بر روند واردات مذکور وجود ندارد و کل زنجیره صنعت اشتغال‌زای نساجی مورد تهدید جدی قرار گرفته است.

به گفته وی، اغلب پارچه‌های وارداتی، استوک و تولید ۳-۴ سال پیش هستند که به فروش نرفته‌اند

۲۵۰ تا ۳۶۰ روز در صف نوبت قرار گرفته‌اند و هنوز موفق به دریافت ارز نشده‌اند؟!

وی ضمن اشاره به تنظیم صورتجلسه‌ای با حضور معاون اول رئیس‌جمهور- آقای دکتر عارف- مبنی بر بررسی و اصلاح برخی موارد از جمله «محدودیت در واردات پارچه» افزود: طی حکم سازمان بازرسی کل کشور، مقرر شد مجموع واردات پارچه از حدود یک میلیارد دلار در سال ۱۴۰۳ به ۳۰۰ میلیون دلار در سال ۱۴۰۴ کاهش یابد. طبق آمار وزارت صمت در شش ماه ابتدای سال جاری واردات پارچه از ۴۴۰ میلیون دلار مدت مشابه سال پیش به ۲۱۰ میلیون دلار کاهش پیدا کرد در حالی که بررسی‌های میدانی انجمن صنایع نساجی ایران بیانگر اشباع بازار از پارچه‌های وارداتی است.

به گفته مهندس امامی‌رئوف، طبق آمار ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، حدود ۲۰۵ میلیون دلار واردات پارچه از طریق ته لنجی صورت می‌گیرد، به عبارت بهتر ۳۰ درصد از کل واردات مجموع ته لنجی به ردیف تعرفه‌های صنعت نساجی اختصاص دارد. آیا دولت که تلاش خود را برای کاهش واردات پارچه به عمل می‌آورد از این جریانات مطلع است؟!

دبیر انجمن صنایع نساجی ایران اضافه کرد: امسال تعرفه واردات پارچه ۱۵ درصد است (که با احتساب ۱۰ درصد ارزش افزوده به رقم ۲۰ درصد می‌رسد) یعنی اگر فردی تصمیم به واردات قانونی پارچه داشت باید در وزارت صمت، مراحل ثبت سفارش انجام می‌داد و در صف طویل تخصیص ارز بلا تکلیف می‌ماند، پس از تخصیص ارز هم موظف به پرداخت ۲۵ درصد حقوق و عوارض گمرکی

در دولت برگزار شد تا ضمن بررسی و تحلیل موارد قانونی مذکور، پیشنهادات کاربردی بخش خصوصی جهت جلوگیری از زیان واحدهای تولیدی نساجی از محل واردات بی‌رویه پارچه ارائه شود.

در این جلسه، **دکتر ابوالفضل روغنی گلیاگانی- رئیس کمیسیون صنعت اتاق ایران-** ضمن خوشامدگویی به میهمانان ابراز داشت: بی‌شک عدم ساماندهی واردات از طریق ته لنجی و ... آسیب‌های بزرگی به کشور وارد می‌کند زیرا در تولید برخی محصولات قادر به رقابت با محصولات خارجی نیستیم برای مثال پارچه‌های وارداتی قیمت پایین‌تری نسبت به تولید داخل دارند یا در بخش لوازم خانگی نیز همین وضعیت حکمفرماست. صنعتگران با سختی بسیار و مشکلات حاد به تولید ادامه می‌دهند و برای حفظ این بدن نیمه جان باید تمام تلاش خود را به عمل آوریم تا صنایع کشور در مسیری قرار گیرد که با وقوع هر مسأله‌ای، دچار مشکل نشود.

مهندس سیدشجاع‌الدین امامی رئوف- دبیر انجمن صنایع نساجی ایران- در سخنان خود به تخصیص قطره‌چکانی ارز توسط وزارت صمت پرداخت که تأمین مواد اولیه واحدهای نساجی را با بحران مواجه کرده است و این این التهاب هم در عرضه بورس و هم در تهیه سایر مواد اولیه (مانند پنبه) برای حلقه‌های ابتدای زنجیره نساجی خود را نشان می‌دهد. وی افزود: اگر با محدودیت ارزی مواجهیم، پس باید از ابتدای زنجیره مدیریت برای تخصیص ارز صورت گیرد ولی اگر با کمبود ارزی روبرو نیستیم؛ چرا پرونده‌هایی وجود دارند که

واردات ته لنجی) کارشناسی شده است یا از خارج کشور به گروهی دیکته شده تا انجام دهند و اشتغال و امنیت کشور را به خطر بیندازند. این چه تصمیمی است که با هدف اشتغال‌زایی برای دو هزار نفر مرزنشین، اشتغال چندین میلیون شاغل در صنایع نساجی در معرض خطر قرار می‌گیرد؟!

رخصت با اشاره به دشواری‌های فراوان در ترخیص ماشین‌آلات صنعتی از گمرک اذعان داشت: چگونه است که اجازه واردات ماشین‌آلات مورد نیاز واحدهای صنعتی داده نمی‌شود ولی واردات پارچه‌های درجه پنجم از طریق ته لنجی بدون مشکل انجام می‌گیرد؟!

رئیس انجمن نساجی و پوشاک خراسان رضوی یادآور شد: شکی نیست که باید برای رقابت آماده شویم ولی در شرایط برابر! وقتی امکان تخصیص ارز وجود ندارد، واردات ماشین‌آلات صنعتی به سختی انجام می‌شود یا برای یک حواله ارزی مجبوریم صد برابر هزینه واقعی به صرفا بدهیم تا پولمان به مقصد برسد یا نرسد! آیا مجالی برای تولیدکننده داخلی جهت رقابت باقی می‌ماند؟ تولیدکنندگان پارچه در ایران هیچ‌گاه نمی‌توانند با صنعتگران چین که هزاران دستگاه بافندگی در اختیار دارند، با محدودیتی در دسترسی به مواد اولیه مواجه نیستند و حتی مشمول جوایز صادراتی از دولت هم می‌شوند به رقابت بپردازند....

وی پیشنهاد کرد قطعات یدکی ماشین‌آلات و مواد اولیه مورد نیاز واحدهای صنعتی از طریق ته لنجی وارد کشور شود تا بخش عمده‌ای از چالش صنعتگران برطرف گردد.

جمهور که طی آن مقرر شد میزان واردات پارچه به سال ۱۴۰۰ بازگردد؛ تصریح کرد: در شش ماه اول امسال شاهد کاهش واردات پارچه بودیم (که تا حدی قابل قبول بود) ولی تا بیست و پنجم مهر ماه، واردات پارچه از طریق ته لنجی به رقمی حدود ۲۱۸ میلیون دلار رسید.

مهندس مباشر در پاسخ به این سوال که آیا با کمبود تولید پارچه در کشور مواجهیم گفت: به هیچ عنوان کمبودی وجود ندارد و بسیاری از واحدهای تولیدی به دلیل واردات بی‌رویه پارچه تعطیل شده‌اند.

دکتر روغنی در تکمیل این سخنان بیان داشت: باید آماده روزی شویم که درب‌های کشور به روی رقابت آزاد باز می‌شود. صنعت باید به اندازه‌ای قدرتمند شود که توان رقابت با سایر کشورها را داشته باشد ولی امروز که دستان ما بسته است، ارز وجود ندارد، در تحریم به سر می‌بریم و ... دولت موظف و مکلف به اجرای سیاست‌های کنترلی است تا مانع نابودی صنایع کشور شود.

یکی دیگر از نمایندگان تشکلهای نساجی و پوشاک حاضر در این جلسه **غلامعلی رخصت- رئیس انجمن صنایع نساجی و پوشاک خراسان رضوی- بود.** وی که حدود ۴۷ سال سابقه فعالیت در صنعت نساجی کشور را دارد، عنوان کرد: ما (تولیدکنندگان) وطن پرست و خواهان پیشرفت کشورمان هستیم ولی اخیراً تصمیماتی بر ضد تولید و صنایع کشور اتخاذ شده که صدمات جبران ناپذیری به اقتصاد کشور وارد کرده است.

وی افزود: همانطور که می‌دانید در شرایط عادی قرار نداریم و نمی‌دانیم این تصمیم (مربوط به

و کیلویی یک دلار در اختیار واردکنندگان قرار می‌گیرد در حالی که قیمت نخ، کیلویی ۲ دلار است و عملاً تولیدکننده داخلی امکان رقابت با این حجم از واردات بی‌رویه و بدون کنترل را ندارد.

در ادامه جلسه، **مهندس محمدمهدی مباشر- عضو هیئت مدیره انجمن صنایع نساجی ایران- یادآور شد:** طبق اعلام مقامات ذی‌ربط، از مجموع ۷۰ میلیارد دلار واردات، حدود ۱۰ درصد به واردات ته لنجی اختصاص پیدا کند در حالی که آن ۷۰ میلیارد دلار متعلق به واردات چندهزار کد تعرفه و کالا است ولی به ۹۷ کد تعرفه منحصر شده است! پرسش ما این است که اصلاً ملاک رسیدن به ۹۷ کد تعرفه چیست و بر اساس کدام معیار، پارچه در این فهرست قرار دارد؟

وی افزود: تا سال ۱۳۹۹ واردات پارچه حدود ۳۰۰ میلیون دلار بود (اغلب تولید داخل نداشتند) اما دلایلی مانند تخصیص ارزهای ارزان‌قیمت به واردات و همچنین برهم ریختن سیاست‌های تعرفه‌ای (به نوعی تشویق واردات) منجر به افزایش واردات پارچه شد به طوری که حجم واردات را به ۷۷۰ میلیون دلار در سال ۱۴۰۰ رساند و سال ۱۴۰۱ به ۷۰۰ میلیون دلار، سال ۱۴۰۲ به ۸۵۰ میلیون دلار و سال ۱۴۰۳ به ۹۷۲ میلیون دلار افزایش پیدا کرد. در حالی که طی این مدت نه رشد اقتصادی قابل توجهی داشتیم، نه با رشد جمعیت روبرو بودیم و نه صادرات چشمگیری انجام شده اما شاهد افزایش سه برابری واردات (هم از نظر ارزش و هم از نظر وزنی) هستیم!

وی ضمن یادآوری جلسه با معاون اول رئیس

همچنین در ماده ۳ این قانون تأکید شده که کلیه درآمدهای گمرکی و مالیاتی حاصل از اجرای این قانون به حسابی مخصوص نزد خزانه‌داری کل کشور واریز و به صورت تخصیص صد درصد و مازاد بر اعتبارات مندرج در قوانین بودجه سنواتی در قالب ردیف مستقل در ارقام بودجه لحاظ و به همان استان مرزی اختصاص و ۶۰ درصد آن برای تقویت معیشت و اشتغال مرزنشینان، ۲۰ درصد برای زیرساخت‌های اقتصاد مرز و ۲۰ درصد برای تقویت زیرساخت‌های مربوط به امنیت و مبارزه با قاچاق در مناطق مشمول هزینه می‌گردد.

محمدی فرد گفت: طبق برآوردهای ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، حدود ۸ میلیارد دلار از طریق ملوانی و ۲-۱/۵ میلیارد دلار واردات از طریق کولبری انجام می‌شود لذا در سال اول اجرای قانون که ساماندهی و شفاف‌سازی عملکرد فعالان این بخش مدنظر است؛ الزاماتی مانند ثبت آماری در سامانه جامع یکپارچه سازی و نظارت بر فرایند تجارت، اخذ شناسه کالا و شناسه رهگیری، ثبت اطلاعات در سامانه جامع انبارها و تعیین منشأ ارز کالاهای وارداتی مورد توجه قرار گرفت.

وی در مورد تعیین لیست گروه کالایی مجاز وارداتی رویه جدید تجارت مرزی گفت: مقرر شد سال اول اجرای قانون مذکور، واردات کالاهایی که تا پیش از تصویب این قانون وارد کشور می‌شدند تحت محدودیت‌های جدی قرار نگیرند تا افراد به سمت کم‌اظهاری یا اظهار خلاف واقع پیش نروند و برای اولین بار اطلاعات شفاف و قابل استناد از رویه‌های کولبری و ملوانی جهت مدیریت صحیح

نبود به همین دلیل دلالت، کالاها را پشت مرز خالی می‌کردند و کولبران آن را روی دوش خود می‌گذاشتند و پس از طی کردن ۱۰۰ تا ۲۰۰ متر از هنگ مرزی، نیشان‌های مستقر کالاها را از کولبران می‌گرفتند و در سطح کشور توزیع می‌کردند. در ادامه پدیده «شوتی» شکل گرفت یعنی خودروهای سواری که به‌صورت گروهی و بدون توقف و استراحت با سرعت بالا برای خروج کالاها از استان‌های مرزی مورد استفاده قرار می‌گرفتند. پس پدیده کولبری و ملوانی زاینده این قانون نیست و فرایندی بوده که سال‌های متمادی تبعات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی برای کشور داشته است و برخورد سلبی حاکمیت با آنها هیچ نتیجه‌ای نداشت و حتی در برخی موارد شاهد اعتراضات گسترده مرزنشینان و افزایش حجم واردات از طریق له لنجی و کولبری بودیم.

محمدی فرد یادآور شد: اواخر سال ۱۴۰۲، قانونی با عنوان «ساماندهی و نظارت بر تجارت مرزی (کولبری، ملوانی و ایجاد اشتغال پایدار مرزنشینان)» توسط مجلس به تصویب رسید و از هفتم بهمن ۱۴۰۳ فرایند اجرایی آن آغاز و مقرر گردید واردات کالا در رویه‌های کولبری و ملوانی به صورت تدریجی و پلکانی طی ۵ سال، ساماندهی شده و به سمت تجارت رسمی و یا تجارت مرزی شفاف با سقف معین، هدایت شوند. بر این اساس واردات اقلام از طریق رویه‌های مذکور، ملزم به ثبت اطلاعات، اخذ شناسه کالا و شناسه رهگیری، ثبت در سامانه انبارها و همچنین پرداخت ۵ درصد ارزش کالا شدند.

دکتر روغنی ابراز داشت: دو صنعت بزرگ و پیشران «نساجی» و «لوازم خانگی» از واردات ته لنجی بسیار گلایه‌مند هستند که باید استان آنها را بگیریم و به حفظ اشتغال و تولید واحدهای صنعتی کمک کنیم.

مهندس مباشر نیز عنوان کرد: بهتر است معیار مسئولان برای انتخاب واردات ۹۷ قلم کالا از طریق ته لنجی اعلام شود تا براین اساس به ارائه پیشنهادات خود بپردازیم.

حسام محمدی فرد-از سازمان توسعه تجارت- در ابتدای سخنان خود به بیان تاریخچه واردات ته لنجی و کولبری پرداخت و گفت: اواخر دهه ۸۰، اجازه واردات محدود کالا به ملوانان داده شد اما به دلیل خروج لنج‌ها از فرایند رسمی تجارت، کل بار یک لنج (و چندین برابر بیشتر از آن) به اسم واردات ته لنجی ادامه پیدا کرد. عملاً رویه‌ای در کشور شکل گرفت که کالاهای مختلف بدون ثبت و ضبط رسمی وارد کشور می‌شدند. سال ۱۳۹۷ که واردات ۱۳۰۰ قلم کالا ذیل گروه ۴ قرار گرفت، به این ترتیب (مثلاً) ۵۰۰ لنج فعال به دو هزار لنج افزایش پیدا کرد و امروز با فعالیت سه هزار لنج صحبت می‌شود در واقع با افزایش محدودیت‌ها و ممنوعیت‌ها، تعداد لنج‌ها نیز بیشتر شدند!

وی در مورد کولبری نیز گفت: اغلب در استان‌های غربی کشور مانند کردستان، آذربایجان غربی، کرمانشاه و ... برخی افراد به صورت کاروانی از هنگ مرزی کالاهایی روی دوش خود قرار می‌دادند و آنها را وارد کشور می‌کردند در حالی که اصلاً ماهیت، ارزش و حجم این کالاها مشخص

استخراج شود.

وی با بیان این مطلب که موافق افزودن پوشاک به این لیست هستیم، گفت: نتیجه حذف پوشاک از لیست فوق، واردات بی‌رویه پوشاک به کشور است که اطلاعاتشان در هیچ جایی ثبت نمی‌شود و ۵ درصد ارزش کالا را هم نمی‌پردازند و اگر پارچه از لیست حذف شود، مشابه همین اتفاق برای پارچه یا لوازم خانگی نیز رخ خواهد داد. امروز در حوزه زیرساخت‌های گمرکی باید طی ۵ سال کار را تکمیل نماییم و به حد ایده‌آل بازار رسمی برسایم و گرنه در این بازه زمانی، اعمال هر گونه ممنوعیتی منجر به قطع واردات نمی‌شود.

محمدی‌فرد به دشواری‌های موجود در روند واردات از مرحله ثبت سفارش تا بهینه‌سازی ارزی و ... اشاره کرد و گفت: سختگیری بیش از اندازه در واردات رسمی، باعث افزایش پدیده‌های شبه‌رسمی و قاچاق می‌شود.

به اعتقاد وی، طبق قانون باید فعالیت‌های کولبری و ملوانی به سمت تجارت رسمی هدایت شوند اما بعضی‌ها به دلیل صبر اندک معتقدند باید به صورت گزانه‌بری با رویه‌های کولبری و ملوانی برخورد کرد! وی در بخش دیگر سخنان خود گفت: طبق آمار ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، تقریباً ۴۰ درصد نیاز پارچه کشور از طریق واردات (قاچاق) تأمین می‌شود و با افزایش سختگیری‌ها و بالا بردن تعرفه‌ها گرایش به سمت قاچاق بیشتر می‌شود چون به هر حال بازار نیاز خود را تأمین می‌کند لذا تعرفه‌گذاری‌های غیرکارشناسی و عدم تأمین نیاز بازار به صورت رسمی، به واردات غیر قانونی و

قاچاق دامن می‌زند.

پیشنهادات اعلام شده وی با رویکرد ساماندهی ته لنجی و همچنین حمایت از تولید، شامل این موارد هستند:

۱- افزایش سقف سود بازرگانی برای واردات نخ و پارچه به ۳۰ درصد

۲- تعیین حداقل ارزش (۱۰ دلار برای واردات پارچه)

۳- واردات مواد اولیه، قطعات و ماشین‌آلات که مقرر گردید با همکاری دفاتر تخصصی، فهرست مدنظر تهیه و به لیست اقلام مجاز اضافه شود.

۴- تعیین سقف مشخص برای واردات پارچه محمدی‌فر سپس از تولیدکنندگان و صنعتگران بخش خصوصی درخواست کرد تا به اشتغال‌زایی، سرمایه‌گذاری و تمرکز بخشی از زنجیره تولید در مناطق مرزنشین کمک کنند.

حسین مجرد - رئیس اداره بازار و تجارت دفتر صنایع منسوجات و پوشاک وزارت صمت- اظهار داشت: به دغدغه‌های تمام فعالین اقتصادی و تولیدی کاملاً واقف هستیم که از نظر ما کاملاً به حق است. یکسری شرایط خاص بر کشور در حوزه تأمین و تخصیص ارز حاکم شده و از طرفی همکاران سازمان توسعه تجارت هم با محدودیت‌ها و معذوریت‌هایی روبرو هستند که باید به آنها هم پرداخته شود.

وی افزود: بعید می‌دانم واحدهای تولیدی براساس نگرش تک بعدی، کولبری و ملوانی را تهدید جدی برای فعالیت‌های خود بدانند چون به این رویه‌ها می‌توان به‌عنوان فرصتی برای واردات ماشین‌آلات،

قطعات و مواد اولیه موردنیاز نگریست.

مجرد از ارائه پیشنهادات دفتر صنایع منسوجات و پوشاک وزارت صمت به معاونت برنامه‌ریزی سازمان توسعه تجارت خبر داد و گفت: حاضر نیستیم پوشاک در لیست گروه کالایی مجاز وارداتی از طریق کولبری و ملوانی قرار گیرد و با توجه به تولید محصولات بسیار باکیفیت در بعضی بخش‌ها مانند منسوجات نبافته و پتو درصد تغییر این لیست هستیم. همچنین می‌توان با خارج کردن این اقلام، یکسری اقلام دیگر اضافه کنیم برای مثال کمبود الیاف اکریلیک، ویسکوز، پنبه، گرانول پتروشیمی (گرید نساجی)، رنگ، مواد تعاونی، ماشین‌آلات، قطعات و لوازم یدکی مصرفی صنعت نساجی را احساس می‌کنیم و اطمینان داریم ملوان یا کولبر در صورت اطلاع از نیازهای بازار کشور، به سمت رفع این نیازها حرکت خواهند کرد.

مهندس امامی‌رئوف در واکنش به این نکته ابراز داشت: اگر کمبود را احساس می‌کنید؛ پس چرا اجازه واردات رسمی از گمرک داده نمی‌شود؟ چرا باید به ته لنجی روی آوریم؟ و چرا در این مدت وزارت صمت برای پارچه ۲۰۰ میلیون دلار تخصیص داده است؟

مجرد پاسخ داد: پیشنهادات شفاف و واضح دفتر منسوجات وزارت صمت را به سازمان توسعه تجارت ارائه کرده‌ایم و امیدواریم با همکاری این سازمان، شاهد وقوع اتفاقات خوب باشیم.

رضا موسی‌زاده- مدیرکل امور اقتصادی ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز کشور- نیز گفت: با آسیب‌هایی در زمینه واردات روبرو هستیم که

واقع حکم پاک کردن صورت مسأله را دارد.

معصومی - از معاونت صنایع عمومی وزارت صمت - پیشنهاد کرد تمام موارد عنوان شده جلسه امروز در قالب یک پروتکل مشخص توسط اتاق بازرگانی ایران جمع‌آوری و ارائه شود تا کارگروه موضوع ماده ۴ قانون ساماندهی و نظارت بر تجارت مرزی در مورد آنها تصمیم‌گیری کند.

به گفته قلی‌زاده - از وزارت کشور - از نظر ما این قانون در محتوای خود، جایگزین رویه غیرقانونی کولبری و ملوانی با ساز و کارهایی است که در قانون جهت ایجاد شفافیت در تجارت مرزی پیش‌بینی شده است. وی تصریح کرد: مرزنشینان نیز هموطنان هستند و آنها هم باید از مواهب اجرای یک قانون منتفع شوند.

علی همتی - عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران - برخی تصور می‌کنند اصناف از اجرای قانون ساماندهی و نظارت بر تجارت مرزی منتفع خواهند شد اما یک بازدید میدانی در مناطق مرزنشین کاملاً نارضایتی اصناف را نشان می‌دهد؛ چون صاحبین کالاها که اغلب در تهران و مناطق مرکزی مستقرند؛ کالای خود را از این طریق وارد کشور می‌کنند و با قیمت گران دوباره به مرزنشینان می‌فروشند؛ در واقع این قانون برای حمایت از مرزنشینان تصویب شده ولی اصناف مرزنشین از اجرای آن بسیار متضرر شده‌اند. وی به ورود پوشاک استوک، از مد افتاده و ته انباری کشورهایی مانند بنگلادش اشاره کرد که بدون هیچ نظارتی وارد ایران می‌شوند و سلامت مصرف‌کنندگان را به شدت تهدید می‌کند.

همتی سپس بر تقویت صنعت گردشگری در استان‌های مرزنشین تأکید کرد.

در جمع بندی پایان این جلسه، مقرر شد پیشنهادات مشخص انجمن صنایع نساجی ایران پیرامون حذف پارچه از اقلام مجاز وارداتی رویه جدید تجارت مرزی (کولبری و ملوانی) از طریق کمیسیون صنعت اتاق ایران به کارگروه موضوع ماده ۴ منعکس و تصمیمات لازم اتخاذ شود.

کالا و ارز، قانونی کردن فعالیت‌های کولبری و ملوانی و همچنین استفاده از ظرفیت‌های موجود به نفع تولید داخلی کشور است.

موسی‌زاده بر لزوم شفاف‌سازی زنجیره، افزودن کالاهای مدنظر صنعتگران و فعالان بخش خصوصی به لیست گروه کالایی مجاز وارداتی کولبری و ملوانی و حذف تدریجی کالاهای موجود از لیست مذکور تأکید کرد و خواستار همکاری و تعامل بیشتر میان سازمان‌های دولتی و بخش خصوصی در شرایط فعلی شد.

کرمی - از سازمان گمرک - به بیان ماده ۹ دستورالعمل شماره ۱ قانون ساماندهی و نظارت بر تجارت مرزی پرداخت که طی آن در سال اول اجرای قانون، منشأ ارز غیربانکی (بدون انتقال ارز) خواهد بود. ثبت منشأ ارز در زمان ثبت آماری (قبل از اظهار) صورت خواهد گرفت و نیاز به استعلام مجدد منشأ ارز در زمان ترخیص نمی‌باشد. به اعتقاد وی، قانون مذکور اصلاً خوب نیست و در

ماحصل یک سال و دو سال نیستند هر گاه تجارت قانونی با قوانین سخت‌گیرانه‌تری اجرا شده، میل به قاچاق و تجارت غیرقانونی چه کولبری و چه ملوانی بیشتر شد. در سال‌های گذشته رویه کولبری، رقم قابل تأملی را به خود اختصاص نمی‌داد ولی در حال حاضر به ۲-۱/۸ میلیارد دلار رسیده است یا رویه ملوانی از ۵/۳ میلیون دلار به ۸ میلیارد دلار افزایش پیدا کرد. از سال ۱۳۹۷ هر چه حجم مبادلات ارزی برای تجارت سخت‌تر شد، شیوه‌های ورود غیرقانونی محصولات مختلف هم روند صعودی به خود گرفت و متأسفانه وقتی یک رویه‌ای در کشور جریان پیدا کند بازگرداندن آن به شکل اولیه دشوار است.

وی قانون ساماندهی و نظارت بر تجارت مرزی را یک قانون مطلوب دانست که ۶۰ درصد درآمدهای حاصل از اجرای آن صرف اشتغال استان‌های مرزی، ۲۰ درصد صرف زیرساخت‌ها و استحکامات مرزی و ۲۰ درصد صرف رونق اسکله‌ها و بازارچه‌ها می‌شود و در این میان رویکرد ستاد مبارزه با قاچاق